

overfor et saadant Udvalg, der gjorde denne Sag til sin, og som i Erkjendelse af, at der ad denne men ad ingen anden Wei kan opnaas Lønningsstillæg for Embedsmændene, ogsaa vilde være muligt at sætte Sagen igjennem paa et andet Sted. Saalænge derimod den Regjering, med hvilken vi forhandle, stiller sig paa det Standpunkt, den gjør, er det naturligt, at man med temmelig stor Sikkerhed kan udtale sig om, hvorledes Sagen vil blive optagen i det andet Thing. Jeg skal ikke komme langt tilbage til de Forhandlinger, vi her førte ved 2den Behandling, men naar den høitærede Conseilspræsident igjen brugte det Udtryk, at man vilde gjøre denne Sag til et politisk Spørgsmaal, og lagde den Bestyrling, som ligger i disse Ord, over paa dette Thing, maa jeg atter fastholde, at vi ikke herfra have villet gjøre dette Spørgsmaal til et politisk. Det blev ikke forrige Gang gjort dertil fra dette Things Side, men det vendte ganske vist tilbage til os fra det andet Thing i en politisk Skikkelse. Sagen er bleven til et politisk Spørgsmaal fra det Dieblif af, den fremstiller sig for os med den Fordring, at Bevillinger som de her omhandlede ikke kunne gives paa Finantsloven; derved faar Sagen en Vægt, som jeg ikke tror, at dette Thing kan gaa med til at tillægge den. Der blev ogsaa sagt, at det udelukkende var af formelle og politiske Grunde, at det andet Thing ifjor modsatte sig Sagen, og at det Moment, jeg havde søgt at gjøre gjældende i mine indledende Ord idag, nemlig at det større Lønningsstillæg mulig kunde vente en bedre Skjæbne, var urigtigt; men det er ikke bevist af den høitærede Conseilspræsident idag, at det er ganske urigtigt. Det er jo klart nok, at Spørgsmaalet i den Skikkelse, hvori det forelaa ifjor, blev afvist af formelle Grunde og gjort til et rent formelt Spørgsmaal, men det beviser ingenlunde, at den samme Betragtning, naar Sagen havde foreligget i en reelt anden Skikkelse, vilde være blevet gjort gjældende imod den. Jeg er imidlertid fuldstændig paa det Rene med, at vi ikke kunne vente en Afgjørelse af Tvivlen om, hvorledes det andet Thing vilde have stillet sig til Sagen, saalænge den høitærede Regjering stiller sig saaledes, som den gjør. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius) sagde med Hensyn til Spørgsmaalet om Invalideforsørgelsen at vi havde andre Wei at gaa, og da for det Første den, at vedtage det større Regjeringsforslag om Underklassernes Pensionering, og om Invalideforsørgelse, som vi have til Forhandling. Jeg skal ikke indlade mig paa en Fremstilling af Udvalgets Behandling af denne Sag, men jeg tror det vil erkjendes, at der er ikke synderlig Udsigt til, at denne Sag meget hurtigt kan gennemføres. Den ærede Ordfører for Mindretallet indrømmede paa en Maade ogsaa dette, idet han sagde, at der var endnu en anden Wei at gaa, og jeg antager,

at han derved sigtede til, at vi paa ny kunde fremkomme med et særligt Lovforslag, der blot omhandlede en Forhøielse af Invalideforsørgelsen. Jeg vil imidlertid henstille til den ærede Ordfører for Mindretallet og til det høie Thing, om man vilde anse det for passende, at dette Thing anden Gang rakte Haanden frem med et saadant Forslag, efter den Maade, hvorpaa det blev mødt i det andet Thing, da det sidst var til Forhandling der; jeg tror ikke, det vil finde Billigelse her i Thinget, at man anbefaler os at gaa den Wei for anden Gang. Den høitærede Conseilspræsident antvarede, at der var en Wei, ad hvilken vi skulde kunne have opnaaet Overenskomst med Regjeringen. Da disse Udtalelser først nu ere fremkomne, gjaldt det jo om nøie at lægge Mærke til den høitærede Conseilspræsidents Ord, for at man kunde bygge paa dem, idet vi ikke tidligere have havt Leilighed til nøiere at kende den Betydning, den høitærede Conseilspræsident vil lægge i disse Utringer. Jeg tror imidlertid ikke at feile, naar jeg udtaler, at Tankegangen i den høitærede Conseilspræsidents Ord var den, at vi ved en særlig Lov om samtlige de her omhandlede Forhold vilde kunne have opnaaet Overenskomst gennem Forhandling med Regjeringen. Dette staar ogsaa i Overensstemmelse med Regjeringens Holdning overfor disse Spørgsmaal, idet den ved tidligere Forhandlinger her i Salen ikke har villet udstille noget af dem fra de andre, men har villet forhandle dem under Et. Der skulde være fremkommet en Lov, som omhandlede saavel Embeds- og Bestillingsmændenes Lønningsstillæg som Invalideforsørgelsen og Soldaternes Lønning; dersom vi vilde være gaaede den Wei, er det, den høitærede Conseilspræsident antyder, at en Overenskomst kunde være bragt tilveie gennem Forhandling om Indholdet med Regjeringen. Jeg tror, at denne Betragtning allerede paa et tidligere Standpunkt her i Salen har mødt sin Modsigelse. Vi kunne ikke erkjende, at der findes en saadan Forbindelse imellem Fordringerne om Lønningsforbedring og Understøttelsesforhøielse for disse tre Klassers Vedkommende, at de med nogen Grund kunde tvinges ind i samme Lovforslag. Jeg tror, at denne Betragtning stammer fra en Opfattelse, som vi ikke her kunne billige, nemlig at man ved Hjælp af det One vil søge at fremtvinge det Andet. Det er en Wei, hvortil dette Thing efter min Overbevisning ikke kan give sit Samtykke, thi den frie Bestemmelse overfor ethvert enkelt af disse Forhold vil da være affaaet. Jeg kan altsaa ikke finde, at der selv i de Udtydninger, som nu i den ellefte Time kom fra den høitærede Conseilspræsident, indeholdes noget Fingerpeg om, at vi kunde have naaet et andet Resultat end det, hvorved vi staa. Den høitærede Conseilspræsident stillede os endelig en hurtigere Revision af de forskjellige Lønningslove i Udsigt, og jeg indrømmer, at der var en Tid, da denne